

ct

Destination Moon

de
Begoña Moral

(fragmento en catalán)

Traducción de Marta Figueras

V

ELL

*ELL està inquiet i no para de moure's al sofà.
Mentre ELL parla, ELLA torna de la cuina, l'observa i beu coca-cola.
Quan se l'acaba, deixa l'ampolla al terra.*

Aquesta escena es diu “NO TINC DINERS”.

Saldo a la targeta: 0 euros bàsicament del que es tracta és que no hi ha manera d'arribar a final de mes hòstia puta una altra vegada a menjar macarrons estic dels macarrons fins la polla i cada cop me'n compra més paquets que et dic que no en vull més i tu vinga més macarrons a la bolonysa al pesto amb putu formatge de cabra del barato i llavors factures i factures i factures per pagar fins al cony que no tinc i vinga una altra vegada arriba l'aigua el gas la llum el putu telèfon he de pagar fins i tot pels emoticonos i els ninotets estúpids que se me'n riuen a la cara mentre es mouen a tope es mouen i no paren i vinga pasta amb tomàquet vull un puto rap o anar-me'n a sopar fora un dia però no en vena series de Netflix i HBO i a sentir-me culpable putus americans amb les seves sèries de merda que enganxen que t'hi cagues putus tots no puc ni comprar-me tabac des de fa no sé quan cabrons tots i al Mercadona demà i la meva germana em porta muntanyes de macarrons i tot de la puta marca blanca menys la puta coca cola que està infumable l'altra i se la tira per la gola amb un embut i vinga a empassar i a empassar com si no hi hagués demà em fa el llit com si no tingués mans i jo li dic però ella dale que te pego i gairebé es llença al meu lli et canvio els llençols com un inútil que no que no vull hostia i ella vinga que no vull que ningú em cuidi que no tinc cinc anys que no tinc ni un duro ja ho sé però no cal tanta humiliació tanta condescendència tanta merda i t'adoro perquè t'adoro fins als ossos però em fa al llit cada putu matí i jo el desfaig perquè sí perquè em dona la gana perquè tinc els dits pelats de tants youtubes i les últimes estrenes i no tinc res per menjar i estic segur que vindràs amb la teva pasta de merda i vinga a endrapar com porcs al sofà i taca i rentadora i estendre i recollir i cada cop que em dutxo els pèls al forat cada cop més calbo, més vell, com un cabró que decreix cargant les putes factures en una merda de pis a la ciutat més cool del món, guiris, púrria, trossos de merda pel carrer creient que són lo más cocodrils a les clavegueres nusos gordians plens de coloms tórtors lloros vestits amb consciència inabastables i vestits de merda d l'H&M dessagnades a la rentadora al primer rentat és millor no rentar-les portar-les eternament plenes de merda d'olor de suor perquè fa calor en aquesta ciutat impecable de merda també fa calor, no massa no massa fred tampoc res no et mata només t'endureix et posa de genolls t'ofega amb els seus macarrons els seus bars les seves places plenes de cagades de colom i no hi ha lloc per a tu només per a la merda merda de colom a la teva roba de l'H&M no hi ha diferència vam tenir puces saps una plaga difícils de treure vam pensar que impossible agafar mobles del carrer perquè tenen xinxes i llavors què amb què amoblo la casa amb els escarabats sembla que vam acabar ja no ens cauen a sobre despenjats del sostre ja vivim amb dignitat fills de puta fills de puta invisibles en aquesta ciutat de merda invisible amb port que no obre res i no et deixa ni respir ni descans i el Pinterest que treu foc sembla que a molta gent li encanta el meu pin enganxat a les receptes de pastissos cinquanta segons i ja tens feta va ràpid cola i es fa el pastís el tens fet una pintassa d'aquests de galetes per sota sembla molt difícil doncs no està tirat tinc tantes coses al cap que crec que m'explotarà boom boom adéu cap per ser un putu aturat no paro ni un moment hòstia

puta torno a tenir gana faig el menjar m'asseguro de no menjar macarrons no puc aixecar-me del putu sofà ikea tope de còmode mono eficaç sostenibles sotepolles mil cinc-cents euros al mes d'infermera zero euros al mes com a actor assajos fins les onze de la nit cerveses culpes textos per aprendre gent a la que no vols veure vòmits cada cop més panxa hidrats a tope fàstic púrria tornant a casa aquella olor de transeünt incrustada al metro a mi torpe m'he assegut una altre cop al forat d'un transeünt sou d'una infermera sou d'actor de lloguer ja no miro les notícies però tot i així huracans petroli merdes apocalíptiques signes d'esfondrament per tot arreu afonia i pànic i infusions tristesa cultivar el cos cultivar verdures gastos gats gats a la porta miolant per accedir al paradís quin putu paradís quin putu paradís.

ELLA

I llavors, de cop i volta, com un regal,
com al final d'una pel·lícula romàntica,

Aixeca els braços i els ulls cap al cel

tones de macarrons plouen del cel.

De punta.

Per fotre.

Pica l'ullet al públic.

Sona una música eixordadora. Crida.

A mi m'agradaria més menjar peix cada dia.

ELL

Què?

ELLA

Sí, cada dia, cada dia.

Peix cada dia.

Vull peix, m'encanta el peix.

Peix forever.

Crida

Peeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeix.

ELL s'hi suma

Peeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeix.

Ballen sota una pluja de macarrons mentre es projecta una pel·lícula de milers de peixos morts xocant entre si i arribant a la costa d'una platja plena de xiringuitos.

Feliços.

VI

ELLA

Per què tu ets superros?

ELL

No ho sé.

ELLA

A mi, m'hauria agradat ser rosa.

No ho sé... M'hauria encantat ser rosa!

VII

ELL

Llavors truquen per telèfon.

Sona cinc vegades. No tinc ganes d'agafar-lo.

L'agafa.

ELLA intenta molestar-lo perquè pengi i puguin seguir jugant.

Què?

No et preocupis. Envia el que vegis, jo no m'hi veig gaire, en el perfil, però si tu m'hi veus, endavant. No, sí, és clar, tu hi entens més que jo. El no ja el tenim. Recorda'ls el secundari que vaig fer a la sèrie de la tele, sisplau. Sempre fa bona impressió. Sí, te l'envio aquesta nit actualitzat. I les fotos. Me les va fer un amic però és un artista, t'agradaran, segur. Sí, sí, es veuen professionals, t'ho juro. Ha fet fotos per a molta gent. Intenta guanyar-s'hi la vida. Sí, com tots. Es bon material. D'acord, d'acord. Però saps si és un pollastre tipus anunci o té una mica de personatge. Demanen molt per ser només una publi, no?

Entra vídeo de L'Home encorbatat amb sobretítols. Ella se'l mira.

L'HOMME ENCORBATAT

ELS OCELLS COMENCEN A FLOTAR MORTS AL MAR. TONES DE PEIXOS MORTS COBREIXEN TOTS I CADASCUN DELS MARS I OCEANS EXISTENTS A LA TERRA. LA BARREJA D'OLOR NAUSEABUNDA I SAL MARINA PROVOCA DESMAIS MASSIUS A LA POBLACIÓ. NO SE SAP QUINA POT SER LA CAUSA DE LA SEVA MORT PERÒ TOT INDICA QUÈ EL DESGLAÇ DEL POL NORD HI TÉ ALGUNA COSA A VEURE. LA POBLACIÓ S'ESTÀ LLENÇANT MASSIVAMENT A LA COMPRA DE TONYINA EN ESCABETX ELLAUNADA. ELS SEGUIREM INFORMANT.

ELL

No no, ja et dic que m'interessa i molt. No et preocupis, tinc l'agenda lliure, diga-li que quan vulguin em puc acostar amb la moto on em diguin. Disponibilitat total. Suposo que si m'agafessin em donarien d'alta a la seguretat social, oi? L'últim curro va ser bastant un timo. No, no, si no ho dic per tu, si ja sé que feu tot el que podeu. Sí, sí, al mateix vaixell, capità. Ok, espero la teva trucada. Val, li dono de part teva. Igualment.

Penja.

Es miren.

VIII

ELLA s'asseu al sofà.

Comença a treure's la disfressa d'astronauta.

Silenci.

No es miren. Els seus cossos s'esquiven.

ELL

Suspira.

Què?

ELLA

Res.

Pausa.

ELLA

Has dit *un pollastre*?

Tenen tots dos un atac de riure histèric. Es calmen a poc a poc.

ELL

Això és una puta merda.

ELLA suspira resignada.

Una puta merda.

Això és la puta història interminable o què?

Pausa.

La mira, ella no respon a la seva mirada.

Ell, per si mateix.

Te'n recordes quan aquells amics nostres ens van portar a caminar per tota la ciutat. Una nit.

Buscàvem un bar per prendre alguna cosa i després sopar. Te'n recordes?

ELLA fa que sí amb el cap i somriu.

Semblàvem dos putus Robocops, trencats perduts i mentrestant ells com si res. Mai no hem estat gaire de caminar, tu i jo.

No parava de... el molt cabró, amb la seva nòvia al davant.
Arrossegàvem les cames al final, ens arrossegàvem sencers i al final ens vam partir el cul a les seves cares.

No podíem parar.

Pausa.

Tu mai no pots parar de riure quan s'ha de parar. Jo em controlo, però tu...
Et surt el riure de hiena.

ELLA

Tu sí que tens riure de hiena.

Silenci.

ELL

Doncs igual.

Una puta contrarrellotge contra el temps. Vinga a escapar, vinga a córrer. Enlloc, no arribo. Enlloc. Però estic... ES-GO-TAT. És que no avanço, hòstia. Robocop. Murphy? Murphy? Ets tu? I qui sap si aquest era en Murphy o sa puta mare. Cada cop estic més fet pols, més patètic. Cada cop més acollonit.

Amagant el cap com un covard.

La mira. Ella no diu res.

I vinga a fingir que val la pena això que estic fent, vinga a mentir-me cada putu segon.

Es burla de si mateix.

Aguantar la respiració, a veure si passa alguna cosa, a veure si em truquen, a veure si em paguen... depenent de pena que no conec i a qui no li importo una merda, i alhora matant-me a treballar de les maneres més estúpides.

Te'n recordes quan em van contractar per fer de querubí rollo la pel·li de Greenaway i m'havia d'empassar els botons, vinga a empassar botons.

I jo li deia: tio, que me'n vaig a urgències...

I ell, empassate'ls, empassa't'els.

I jo, vinga.

Putus directors novatos.

Molt ridícul, tot.

Molt ridícul jo, hòstia, molt imbècil.

I al final les tones de merda pura aconseguixen que te n'oblidis, t'oblides de per què vas començar a fer això la primera vegada. No ho sé.

Em venen ganes de plorar, t'ho juro.

ELLA

Dura.

Doncs saps què et dic, que tu t'ho busques. Així de clar. És que et sento i penso. Estàs encallat.

Quina pena. Dones voltes i voltes tota l'estona sobre el mateix. Hi ha coses més importants. Joder.

Però tu... apa, vinga. Per això? Encallat TOTA L'ESTONA. Encallat en la necessitat, la necessitat que se t'empassa, jo el que veig és que t'ennuegues cada dia... i vas dibuixant línies sobre l'aire per tenir llocs imaginaris on arribar, que de seguida es converteixen en noves fronteres que NO POTS SALTAR, que són infranquejables.

Saps on estàs? Ho saps?

Estàs al buit.
Aquí és on estàs.

Pausa.

Al buit.

Com si fossis, no ho sé, un gos o un cavall cec, sord, només disposat a morir i a matar per alguna cosa que no TÉ IMPORTÀNCIA, QUE NO LI IMPORTA A NINGÚ per demostrar què? Que no és inútil cada un dels dies que has viscut, que has perdut? Doncs, saps què? Ho sento molt però sí, sí que han estat inútils. I si, els has perdut. Ho pilles?

Silenci.

ELL

Li agafa la cara, amb els dits, com un pop. I li empeny el cap lentament cap endarrere.

Putà apisonadora!

Silenci.

ELLA es compadeix amb un gest cap a ELL. ELL la rebutja.

ELL

Xiuxiuejant.

De vegades m'agradaria simplement desaparèixer.

Ell encén el televisor.

Apareix l'Home encorbatat en vídeo subtitulat.

HOME ENCORBATAT

Amb 52 anys, Chris Cornell ja es podia considerar un supervivent de la generació del *grunge*. Ahir van trobar el vocalista de Soundgarden mort a la seva habitació de l'hotel després d'un concert de la banda a Detroit: es va suïcidar penjant-se al lavabo, segons l'agència AFP. El divendres havia d'actuar al capdavant de la seva antiga banda a Columbus, Ohio. La seva dona i els seus fills no entenen què ha pogut passar.

ELLA

Ressentida.

El món és una merda, no pas jo.

ELL

Aquí només hi som tu i jo.

Pausa

ELLA

Com es deia aquell tio? Aquell que t'agrada tant, l'escalador aquell que va deixar-se els dits pujant muntanyetes. Molt admirable. Li queien a trossos, els dits; primer, congelats; després, necrosats, y després, apa, arrencats: a prendre pel cul els dits. Tu quant de temps creus que pot viure algú sense els seus dits? Com camina el tio sense dits? Doncs tu igual, i tu, ho veus i en puges tres, i a més

amb els peus descalços. Ell es creia un heroi, però saps què era? Ho saps? Era un pallaso. Un putu pallaso sense dits.

Pausa.

A qui collons li importa que pugi la puta muntanya?

Silenci.

ELL

Suposo que tu si que ho saps, el que és la realitat.

Silenci.

A mi el que m'agradava de veritat era sentir aquella emoció, la construcció del que encara no existia, sorprendre'm amb allò més petit, allò ocult, com una revelació, et colpia fort, aquí, a l'estómac, saps? Ho hem viscut milions de vegades tu i jo... Com si no hi hagués res més que aquest moment, la veritat d'aquest moment.

ELLA

No me'n recordo.

ELL

El pur plaer.

Pausa.

ELLA

Suplica.

Has d'oblidar-te d'actuar d'una puta vegada.

ELL

Per què no puc viure sempre allà? Per què sóc arrogant si vull rebolcar-me allà per sempre?

Silenci.

ELLA

Posem-nos una data, si us plau.

ELLA engega el televisor.

ELL

Saps que gairebé ningú no viu d'això.

ELLA

Somriu. Irònica.

Escac i mat.

ELL es recolza al sofà. Sospira.